

Em Hôn Giùm Nhé Hoa Đào Tết

Nắng mới vừa lên...xuống lại rồi!
Mưa vừa mới dứt...lại mưa thôi?
Em à, anh nhớ em không dứt
Chuyện nắng mưa kia, chuyện của trời!

Anh nói với em...bằng Tứ Tuyệt
Bằng thơ cho nó nhẹ nhàng nha?
Tình Yêu, ngộ quá mưa hay nắng
Biết nói gì hơn để thiết tha!

Thơ Tứ Tuyệt là thơ-đứt-đoạn
Cũng như nối đoạn, nối lòng nhau
Không làm sao để ngày mau tối
Thì...thở thành thơ thấy ruột cào!

Người ở đầu Tây, kẻ cuối Đông
Bao la. Bát ngát. Mấy mệnh mông?
Nếu em mà đếm sao trời được
Anh bảo sông đừng chảy nữa sông!

Sông cứ chảy xuôi về với biển
Người thì đi ngược tới bâng khuâng
Hãy đưa tay vuốt giùm anh nắng
Và nói giùm anh Nhớ Lắm Trăng...

Em không là Nguyệt đã là Nga
"Đáy đĩa mùa đi nhịp hải hà"
Thơ Nguyễn Xuân Sanh, anh nhớ, nhắc
Tết gần, thương quá chúng mình xa...

Em hôn giùm nhé, anh, Đà Lạt
Tới Dốc Nhà Làng ngắm đá rêu
Đá đã thành rêu, người hóa nắng
Nắng chưa ửng mặt...sắp mưa chiều!

*Em hôn giùm nhé, hoa đào Tết
Hôn hai bàn tay mười ngón duyên
Vuốt tóc giùm anh, đừng để gió
Bay...làm anh nhớ lắm...trùng dương!*

Trần Vấn Lệ

